

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque omnibus in utroque Foro ...

De Legatis, De Successionibus Ab Intestato, De Renvnciationibus

Luca, Giovanni Battista de

Coloniae Agrippinae, 1690

Disc. XVI. Viterbien. hæreditatis. De Statuto Viterbii excludente fœminas propter masculos, & cognatos propter agnatos, an procedat solùm data gradus æqualitate, & an ista adittatur fictè ratione ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74076](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74076)

Id autem in presenti dici non poterat, dum Jo. Andreas filius per plures annos ætate major, uxoratus, ac Juris utriusque Doctor supervixerat, & quamvis non in formali statu patrisfamilias, in ejus tamen figura.

Clarius autem combinando dictam statutariam dispositionem, ob quam dicebam omnino de plano intrare, ac recipiendam esse opinionem, de qua *Fab. de Ann. d. conf. 1. & 2.* cum aliis allegatis cum ita constaret quod causa matris non esset ita favorabilis, ut esset, attenda sola juris communis dispositione, in cujus terminis hinc inde allegati loquuntur, quodque propterea Statutum, ad hunc effectum nimium considerabile, ac operativum esset; Ideoque licet de stricto juris rigore fallaciam contineret dictum argumentum duplicis transmissionis nimium ponderatum apud *Fab. de Ann. d. conf. 1.*, quod scilicet ita esset dare transmissionem transmissionis, dum data etiam non agnitione Joannis Andreæ filii, per istius mortem nepos effectus est primus; Attamen æquitas, ac statutaria dispositio hunc rigorem omnino suffocare debent, ac propterea probabilis visa est resolutio.

Verum in meo sensu ea in totum debuisset effectus ad formam Statuti, quoniam, ut supra, omnino improbabilis videtur intellectus illi datus.

attendendi debeat, & qui dicuntur de eadem linea.

- 9 Statutum exclusivum intelligitur data gradu aequalitate.
- 10 De representatione, vel subingressione, po. de re ad hunc effectum.
- 11 Expenditur decisio in Romana successione de Girona coram Robuterio, & deonica, vel duplici fictione.
- 12 De eodem, & quare illa nunquam contrversa fuerit.
- 13 Expenduntur auctoritates in ea deducta circa representationem.
- 14 De eodem, & de differentiâ casuum.
- 15 De auctoritate Consulentiū supposita.
- 16 Nepos ex fratre primogenito excludit patrum in primogenituris, & feudis maritandis.
- 17 Quid in successione dicitur.
- 18 De favorabili, vel odiosa intelligentia Statutorum.
- 19 De casu mixto, qui faciat cessare Statutum in totum.
- 20 & 21 De eodem.
- 22 Ponderatur ratio an persona omnia, qua facit cessare Statutum, & inducit mixtum, si etiam feminæ collateralis.

DISCURSUS XVI.

VITERBIEN.

HEREDITATIS

PRO

CARDINALI GUALTERIO

CUM

LAURENTIO CHISIO.

Casus decisus per Rotam ut infra, postea concordatus.

De Statuto Viterbii excludente foeminas propter masculos, & cognatos propter agnatos, an procedat solum data gradus æqualitate, & an ista admittatur sine ratione representationis, vel subingressione; Et de casu mixto faciente cessare Statutum, ob existentiam personæ non exclusæ.

Et inefficenter de alio Statuto Viterbii, prohibente mulieri disponere extra filios.

SYMMARIUM.

- 1 Acti series.
- 2 Resolutionis causa.
- 3 Renunciatio paternis, & maternis non capit fraternam.
- 4 De reciproca non attendenda de linea ad lineam.
- 5 De Statuto ut pater non possit disponere extra filios.
- 6 De motibus excludentibus Statutum exclusivum.
- 7 Quomodo debeant se gerere Advocati.
- 8 De linea masculina, cui data sit prælatio quomodo

Poggio Chisio ab intestato defuncto, superflibus, Francisco, & Laurentio ex altero Laurentio germano fratre nepotibus, Victoria germana locore, ac Hieronyma ex Ludovico altero fratre patris defuncto nepte; Contra Franciscum, & Laurentium possessores bonorum patrum, cum quo pro communi vivebant, iudicium super successione instituit Hieronyma ex fratre neptis; Et in ista causa in *Rota coram Buccibella* sub die 27. Novembris 1638. restricta disputatione ad bona extra territorium, ad favorem actricis prodijt resolutio, que habetur impressa *decis. 290. par. 3. recen.*, que reputatur magistralis super puncto, ut census circumscriptantur loco fundi censiti, quoties ibi delimita etiam sit solutio, ac etiam de locis montium; Assumptaque postea disputatione quoad bona etiam intra territorium *coram Rojas* subrogato, pariter pro actrice responsum fuit sub die 26. Aprilis 1641. ut ex *dec. 291. eadem par. 3. repetit. inter illas. Rotæ decis. 173.* neque respectu dictæ Hieronymæ, causæ ulteriorem progressum habuit, quia forsan concordia ei finem dedit; Cumque ad causam admittit quoque fuisset Victoria foror, ejus favore quoque sub diebus 10. Junij 1639. & 19. Maji 1641. prodicerent resolutiones, que habentur inter illas *Rotæ decis. 66. & 206.* Postmodum verò causa diu illata, usquequò Cardinalis Gualterius heres institutus à Julio Gualterio Victoria prædefunctæ filio, causam reassumpsit *coram Taja* subrogato, datoque dubio super immisione ex interdicto quorum bonorum sub die 2. Maji 1664. affirmativa prodijt resolutio, que ansam dedit honestæ concordatæ licet terminanti.

In hac igitur ultima disputatione, in qua solum scripti pro Cardinali actore (cum de tempore precedentium adhuc scholaris essem in Neapolitano gymnasio,) tres fuerunt puncti, quævis non de omnibus agat decisio desuper edita; Primum nempe super dictæ Victoriae renunciatione; Secundum super detractionibus, inter quas potissima erat illa bonorum maternorum, ob fideicommissum ab ipsa ordinatum; Et tertio Statuti exclusivi feminæ propter

propter masculos, respectu bonorum existentium in territorio, cum in illis extra territorium Scribentes pro Reo darent manus victas.

Super primo puncto, satis modica fuit difficultas, ob hodie planam conclusionem, de qua in sua materia *sub tit. de renunciat.*, ut renunciatio facta bonis paternis, & maternis, non comprehendat fraternam, quamvis à parentibus obvenientia, ob regulam attendendi causam immediatam, ut in ultima decisione.

De altero puncto detractionum, super quo decisio nimium se diffundit, habetur actum *sub tit. de legit. & detra. disc. 16.*; Et quoad fideicommissum à matre ordinatum, illud evitabatur; Tum ex regula quod reciproca ordinata inter filios intelligenda est discretive in qualibet linea *juxta decis. 1023. Seraph.*; & in sua materia *sub tit. de fideic.*; Tum etiam ob alterum ejusdem Civitatis Statutum, quod prohibet matri (excepta decima parte) disponere de bonis extra territorium, & de quo Statuto agit *Castrensis. conf. 427. lib. 1.* atque mentionem faciunt *Dec. in cap. Ecclesia de constitutionib. num. 252. & Zabarell. conf. 144.* Ideoque inferebatur quod fideicommissum desuper ordinari non potuerit, ex ijs, quæ occasione consimilis Statuti Urbeverani vel Consuetudinis Neapolitanæ, ac Bituntinæ habentur *sub tit. de dote disc. 103. cum seqq.*

Quo verò ad tertium punctum Statuti exclusivi fœminarum propter masculos, de tribus ex hac parte replicabatur ad ejus dispositionem evitandam; Primum quod, cum Statutum excludat sorores propter fratres, vel alios de linea masculina, intelligendum veniat de eadem linea, de qua non erat Laurentius reus conventus utpotè de linea Laurentij ejus patris, & sic diversa ab altera, de qua erat Victoria de linea Francisci ejus patris, cum linea constituitur ex proprio stipite cujuslibet; Secundò quod hujusmodi Statuta intelligenda veniunt data gradus æqualitate, ideoque fœmina proximior in secundo gradu excludenda non est per masculum remotiorem in tertio gradu existentem; Et tertio quod cum superesset dicta Hieronyma neptis ex fratre prædefuncto, de qua Statutum non loquitur, ideoque exclusiva non erat, ut jam firmatum fuerat in dicta *decis. 135. coram Rojas repetita dec. 291. par. 8. rec.* ejusdem Hieronymæ favore edita, & quæ de stylo Tribunalis erat præsupponenda, ita intraret casus mixtus, cujus ratione, Statutum in totum cessaret, etiam respectu personæ exclusivæ.

De primo, & secundo motivo agit decisio, non autem de tertio, quia fortè satisfacta Rota de duobus primis, non credidit necessarium agere de altero; De omnibus autem magis disputatum fuit inter ejusdem Cardinalis actoris Advocatos post editam decisionem in congressibus habitis, tam pro nova disputatione habenda super jam demandata decisionis revisione, quam pro consilio, an expediret amplecti concordiam, cujus magna causa fuerunt excitatæ difficultates juxta nimium verè commendabilem Romanæ Curie professorum ingenuitatem promovendi difficultates contra clientem, summoque studio procurandi litium terminationes contra propria commoda; Quare dicta tria motiva singulariter expendendo.

Quatenus pertinet ad primum diversitatis lineæ Quamvis illud firmatum esset ad favorem Hieronymæ neptis in dicta *decis. 135. Rojas num. 21.* cum qua favore Victoria quoque processum est in alijs decisionibus *coram eodem Rojas*, ex propositione quod ubi fit mentio lineæ, intelligitur de effectiva, non autem de contentiva, atque cum eodem sensu

processum fuerit in ultima resolutione *coram Tassis*. Nihilominus ego, (reflectendo ad veritatem,) non modicam desuper habebam difficultatem ex defectu applicationis dictæ propositionis, quæ vera est in suis casibus, in quibus loquuntur auctoritates ad id desuper inductæ nempe *Soccin. conf. 33. lib. 3. & Rota dec. 417. p. 1. rec.* quoniam *Soccin.* loquitur de patruo excludere volente defuncti germanam sororem, ideoque in ea diversitas rectè verificabatur, cum lineæ partui stipites non esset ille, qui erat stipites lineæ defuncti, ac fororis, ideoque diversitas linearum erat certa; Idemque in casu, de quo agitur *dicta dec. 417. p. 1. rec.* ubi de linea masculorum descendendum per fœminam quæ non facit lineam, sed dicitur finis lineæ, cum ista constituitur per patrem, non autem per matrem, ideoque dictæ auctoritates percutiunt casus diversos.

In casu autem de quo agitur, Laurentius senior pater Laurentij junioris Rei conventi, ac Poggjus defunctus, ipsaque Victoria soror, ex cujus persona actor veniebat, omnes erant ex eadem linea effectiva Francisci communis patris, quæ per necessè attendenda est in Statuto disponente de successione fratris morientis absque propria prole, & consequenter Laurentius junior dicti Laurentij filius erat de eadem linea effectiva dicti Francisci communis stipitis, ideoque istud motivum apud me magnam habebat difficultatem.

Quo verò ad secundum, super gradus inæqualitate; Scribentes pro reo convento non negabant regulam pluries *hoc eodem tit.* & in alijs insinuatam, ut hujusmodi Statuta quoties non habeant amplitudinem verborum, vel rationem aliquam unde limitatio resulter, intelligenda veniant data gradus æqualitate, non autem per masculos inæquales, ut præsertim advertitur *disc. 3.* Dicebant tamen quod cum ageretur de filio superflite ex fratre prædefuncto, iste occupabat locum patris ex beneficio representationis, quæ de plano intrat favore nepotum ex fratre in successionebus intestatis, cum difficultas versetur in successione fideicommissaria, vel ex eo pinguiori beneficio subingressivis, ob quod etiam in fideicommissaria successione remotior sit proximiori æqualis ex pluries deductis *sub tit. de fideic. præsertim disc. 17. & 18.*, atque ita cessabat inæqualitatis objectum.

Ad id autem, probandum, ultra generalia, quæ locis proximè citatis, ac alibi pluries habentur super hac utraque representationis, & subingressivis legali fictione; In specie hujusmodi Statutorum deducebam firmata per *Rotam in Romana successione de Girona 23. Januarij 1574. coram Robustorio, & in Urbeverana hereditatis 28. Maji 1599. coram Litto*; Ideoque in dictis congressibus, qui occasione revisionis ut supra habiti fuerunt, principaliter examinata fuerunt istæ decisiones, quæ majorem timorem inferebant, ob stylium nimium deferendi decisionibus præsertim antiquis.

Posterior decisio *Urbeverana*, de facili evitabatur ex facto, dum præcipuum ejus fundamentum consistit in littera clara Statuti, per quod soror tam per fratres, quam per fratrum filios excluditur, ideoque ad rem non faciebat, unde propterea difficultas restringebatur ad alteram decisionem *in Romana de Girona coram Robustorio*, pro qua autem evitanda ponderabam, quod inter Statutum antiquum Urbis, de quo ipsa loquitur, & istud Viterbiense, aliqua possit assignari ratio differentiæ; Illud enim vocat fratres dispositivè; Istud autem loquitur conditionaliter; Itaque differentia notabilis esse videtur, quoniam in primo casu, una tantum

factio intrat representationis vel subingressio-
 nis; In altero autem duplicem fictionem admittit oportet, contra juris regulas, Unam scilicet fingendo, ut masculi in conditione positi censentur vocari; Et alteram, ut remotiores ex dicto representationis vel subingressio-
 nis beneficio, efficiantur proximiores; Illud autem inconueniens duplicis fictionis in specie observat *Faber de error. pragmat. decad. 29. error. 1.* cum quo pertransit *Robles de represent. lib. 3. cap. 1. num. 20. cum seqq. & num. 30.* ut in causis decisionis.

Præterea advertebam mirandum non esse, quod
 12 dicta decisio successivis temporibus impugnata non fuerit, neque de ea amplius actum sit, quamvis aliquo æquivo-
 co infra laboraret, dum paulò post illam editam prodierunt sub Gregorio XIII. Statuta nova, per quæ hujusmodi quæstio literaliter tollitur, disponendo in fratrum filiis idem, quod Statutum antiquum de fratribus disponebat; Ubi etenim id non contigisset, non improbabili-
 ter ea impugnari potuisset; Siquidem principaliter se fundat in doctrina *Bart. in l. liberorum ff. de verborum signif. num. 12.* ubi loquitur de nepote directo succedente in locum patris, atque ita primum locum occupante in successione avi, ad exclusionem filie, & sic de representatione in linea descendiva in quibus terminis loquuntur *Fulgos. conf. 77.* & cæteri sequentes *Bart.* in eadem decisione allegati; Atque in eodem sensu loquuntur *Faber. & Robles ubi supra.* procedentes cum eadem doctrina *Bart.*; In eisdemque terminis disputat quæstionem *Brunn. dicta doctrina impugnat de Statuto exclusivo art. 12. num. 202. cum seq.* (licet paucos habeat sequaces); Nemo autem ex allegatis in eadem decisione descendit ad istam distinctionem inter lineam descendivam, & collateralem, quam individualiter excipit *Brunnus ubi supra num. 206.* quamvis illam omittendo, atque terminos quodammodo confundendo, pertransit ad alteram quæstionem, an sub nomine fratrum veniant patruales.

Et quamvis in eadem decisione allegentur *Aretin. conf. 162. Alex. conf. 88. lib. 1. & conf. 36. lib. 6. Dec. conf. 484. Soccin. conf. 252. lib. 2. Roland. conf. 68. lib. 1. & alij*, qui loquuntur in his terminis concursus nepotis, ex fratre prædefuncto cum patruo pro successione defuncti fratris vel patrui respective, & sic in proprijs terminis representationis in linea collateralis; Attamen omnes percutiunt terminos diversos, nemo autem percutit illos præsentis quæstionis excepto *Gabr. conf. 1. l. 2.* scribendo in eadem causa in qua decisio prodijt; Siquidem *Alex. & Decius*, ac alij loquuntur in terminis quæstionis inter nepotem, & patruum de qua *Bald. conf. 30. lib. 1.* ubi scilicet vocato per Statutum fratre vel proximo, frater superstes, denegando beneficium representationis, ac proximitatem fictam, præten-
 14 dat succedere in totum privatim ad nepotem ex altero fratre prædefuncto juxta *Baldi* sententiam, quam ipsi negant, & sic ad diversum effectum, quoniam; Aliud est admittere representationem, ut remotior ejus beneficio admittatur ad æqualiter succedendum cum proximo; Aliud verò ut ex eodem beneficio, remotior proximior excludatur, in quibus terminis loquuntur *Aretin. dicto conf. 162. & Soccin. d. conf. 252. lib. 2.* scribentes pro nepote in duabus famosis successio-
 nibus feudalis, in Regnis Siciliae ultra, & citrà; Verùm de istis auctoritatibus dicebam nullam in proposito habendam esse rationem; Tum quia ipsi succubuerunt atque contrarium pro patruo indicatum fuit, ut testantur *Milan. decif. 8. num. 224. & 209. Rauden. conf. 1. ny. 66.*

Essequen. Ursin. de feud. par. 2. quæst. 4. art. 1. num. 1. dum tunc magis recepta erat opinio ut representatio, quæ per Feuditas datur in linea directa, non procedat in collateralis, unde præterea recte quoad istas auctoritates intrat consideratio *Francis. de conf. 260. num. 5.* & canonizata per *Rotam in London. Censu 23. Junij 1666. coram Taja in suis.* quod quando allegantur Consilia, oportet videte decisiones super eis editas; Tum etiam quia ibi agitur de successione feudorum juris Francorum, quæ sunt individua & non conveniunt nisi uni personæ cum ordine primogenituræ, ita ut difficultas inter ratione individualitatis, ob quam, atque ob peculiaritatem primogenituræ naturam, primum locum obtinet linea non curato gradu; Atque ex hac ratione provenit apud modernos, ut magis communis opinio sit pro nepote ex fratre primogenito ex decidit per *Rovir. dec. 51. Ursin. d. art. 1. per tot. plenè & elaboratè Marcian. jun. disp. 1. cum sequen.* qui licet extra causam necessitatem evagando, ingeniose coneretur probare, ut etiam ex sola dispositione juris communis, beneficium representationis operativum, sit nedum quoad exclusionem nepotis simul cum patruo, sed etiam quoad ipsam patruum exclusionem, Nihilominus si bene ponderentur Novellæ Justiniani, ac auctoritates *Martin. & aliorum* per ipsam deductæ, contrarium videtur verius, quoniam cum hoc beneficium introductum sit ex quadam æquitate, illa semper exceci debet sine alterius detrimento, cum alias iniquitatem potius contineret; Ideoque vera ratio dicte opinionis consistere videtur in individualitate, ac in natura primogenituræ, in qua primum locum occupat linea ex ijs, quæ deducta habentur *sub tit. de feud. disc. 13.* & latius in decisione *Sicilie* ibidem regulata, & *sub tit. de fideicommiss. disc. 16. & alibi.*

Ubi verò agitur de materia dividua, tunc iudicium rationabilis videtur *decif. 21. Capicij*, quæ indebitè impugnatur in dicta decis. de *Girona*, cum eam à Sac. Consilio canonizatum esse etiam in temporibus, quibus hæc posterior opinio ad favorem nepotis retinebatur, observet in specie *Ursin. dicta par. 2. quæst. 4. art. 5. & 6.* ubi multas ponderat differentias inter representationem in linea descendiva, & alteram in linea collateralis; Acceniam quia magna differentia est inter representationem ad solum effectum includendi cumulatim, & ad alterum effectum excludendi, ut observat etiam *Ursin. dec. 417. par. 5. rec.* ubi admittitur, ut etiam in Statutis intret prima species, quoties Statutum non elicit conceptum, quod ex verbis vel alijs circumstantijs ejus ambigua dispositio diversam mereretur interpretationem, cum non minus in ambiguis interpretantur dispositionibus, quam in illis certantibus vel contrahentibus, conjecturata voluntas interpretanda sit.

Hæc super istos puncto dicebam, deest posse, loquendo more Advocati, cum probabilis spe, quod admittenda essent, stante opinione, cum qua communiter proceditur super ista intelligentia hujusmodi Statutorum, ut potè exorbitantium; Verum quia in proprio sensu, hæc Statuta potius favorabilia reputanda videntur, ut potè ad antiquum jus Romanorum reversiva, nostrisque Italianis moribus adaptata, ex ijs, quæ habentur in *Præmissa successio-
 nis disc. 1. & in alijs;* Hinc promde magis placebat opinio *Rote* firmata in allegata *Romana de Girona*, ideoque tam ob affectionem ege-
 propriam opinionem, quam etiam ob antientiam dictæ decisionis, libenter consilium con-
 am, quodque incipi non debet futuræ dispositio-

De L. U. O.
 de
 Testament.
 et c.
 971
 9

tionis alea, ut sequutum fuit.

Et quoad tertium motivum in decisione desuper edita non tactum, eo quia Rota satisfacta de motivis in prioribus decisionibus canonizatis, de illo non curavit; Quod scilicet cum superesset dicta Hieronyma femina ex masculo prædefuncto, de qua Statutum nullam habet mentionem, & que propterea tanquam in casu omisso, atque per Statutum non considerato, admilla fuit in allegatis decisionibus 291. per 3. rec. & 135. apud Rojas, ita resultaret quod versaremur in casu mixto, ideoque ista mixtura persona non exclusæ faceret in totum cessare Statutum, etiam respectu personæ exclusæ juxta consil. Collegij Perusini inter consil. Angeli 210. cum quo ceteri transeunt, ut omnium latius, & melius Gabr. de success. conclus. 4. num. 10. cum sequen. Maria de success. legal. par. 2. quest. 3. art. 2. atque hanc opinionem tenuit Rota, in Bonon. de Bernaldis apud Giovagn. consil. lib. 1. dec. 59. par. 1. rec. & dec. 43. par. 7. & habetur in Nepefina seu Suvrina success. 1. disc. 3.

In disceptu autem, qui super hoc motivo in congressibus habitus fuit, Collegæ non negabant veritatem conclusionis, sed dubitabant de effectu ob auctoritates Ruini consil. 39. num. 2. lib. 3. Brun. in tract. extraneibus masculis art. 6. num. 136. & aliorum, de quibus plene Giovagn. consil. 2. num. 28. & sequen. & consil. 3. lib. 1. quod scilicet ubi persona excludens est in pari gradu cum exclusâ, & cum altera non exclusâ, unde resultet mixtura, tunc vel exclusâ non admittatur vel si admittatur, faciat partem ad favorem excludentis; Ponendo exemplum de fratre excludente fororem dotatam, quod si adit etiam soror indotata, ista quidem succederet, sed non per hoc aperit locum sorori dotatæ, & exclusæ facienti partem ad favorem masculi; Et de quo etiam in terminis Consuetudinum Neapolis habetur apud Rovit. consil. 28. & 29. lib. 2. Apont. consil. 61. Capp. Carr. dec. 61. Montan. contr. 1. Bortigli. de success. ab intest. theorem. 16. num. 9. & 10.

Pro isto objecto evitando, (quatenus in prosecutione causæ, illud esset deductum); Dicebam in congressu, quod dupliciter responderi posset; 20 Primò juxta stylum simplicium pragmaticorum, quod allegatæ auctoritates non percuterent casum controversiæ, cum loquantur ubi persona excludens est in pari gradu cum exclusâ, non descendentes ad casum ubi duo obstacula concurrant, unum mixturæ, & alterum inæqualitatis gradus, suppleendum eum fictione representationis.

Et secundo neoterice, assumendo provinciam probandi, quod hæc Ruini. & sequacium opinio non videatur tuta, cum ipsi moveantur ex eo quod conclusio desumpta ex dicta consil. Collegij Perusini fundetur solum in ea ratione, quod eatenus persona exclusâ non admittitur, quatenus excludens admittatur, ita ut ista exclusâ ab alia persona per Statutum ommissa, cesset dicta ratio, quam ipsi unicam præsupponunt.

Istud autem præsuppositum detegitur fallax, cum non sit ista vera ratio conclusionis, sed potius altera, quod Statutum loquens in casu simplici, non habeat locum in mixto utpotè omisso, in quo 21 proinde, ipso Statuto de medio sublato, ac si non adesset, intrat in definitè dispositio juris communis, cum eadem sit ratio totius quoad totum, ac partis quoad partem, ut bene ratiocinatur Rovit. consil. 29. num. 6. & per rot. lib. 2. ex Ann. alleg. 117. & aliis quos allegat, ista que est ratio, quam probavit Rota in supra allegatis decisionibus 59. par. 1. & cla-

rius dec. 43. p. 7. rec. Ideoque cum causa disputanda esset in eodem Tribunali dicebam quod procedendum esset cum ratione per ipsum Tribunal canonizata, non autem cum subtilitatibus Consulentium, quorum, utpotè ad pecuniam, vel affectionem scribentium, auctoritas semper est suspecta; Verum defuit occasio id disputandi, atque maturius examinandi, ob subsequitam ut supra concordiam, quæ stantibus prædictis difficultatibus, ab omnibus concorditer consultata fuit.

Ponderabam quoque quod facilius hæc admittenda essent ob particulares facti circumstantias, 22 quod scilicet persona non exclusâ, & à Statuto admilla, esset etiam femina, & remotior; Durum enim, atque ab humana ratione alienum esse videtur, ut soror excludi debeat à successione fratris, ad effectum ut ejus exclusio impingueret portionem alterius feminae remotioris; Verum videbatur, quod in sensu supra allegatorum, hoc absurdum cessaret, quoniam dicta neptis non exclusâ contenta esse debebat sua portione, soror verò exclusâ faceret partem ad favorem excludentis.

Adhuc tamen non cessabat durities, quod soror primi gradus excluderetur per masculos remotiores in secundo gradu existentes, & quod femina remotior succederet, unde posita istius remotioris admisione (in sensu etiam veritatis) credebam justas dictas resolutiones pro sorore; Difficultas tamen mea erat contra utramque ut ex benigna in meo sensu, hujusmodi Statutorum interpretatione æqualiter excludi deberent, ex iis que super hoc puncto habentur in dicta Nepefina disc. 3., diversaque ratio est in matre, cujus causa in hoc est proximior, ac favorabilior.

F I R M A N A
S U C C E S S I O N I S
P R O
M A N A R D I S
C U M
P I C C U C I I S.

Casu variè decisus per Rotam

De Statuto Amandulæ excludente cognatos propter agnatos usque ad secundum gradum, an requirat, ut cognatorum mater sit dotata per eum, de cuius successione agitur; Et de graduum computatione, an faciendâ sit de iure civili vel canonico.

S U M M A R I U M.

- 1 **F**acti series.
- 2 **R**esolutiones causæ.
- 3 **D**e punctis controversiæ.
- 4 **Q**uid disponat hoc Statutum.
- 5 **Q**uod debeat sufficere una dotatio.
- 6 **P**ri secunda pars Statuti esset independens à prima.
- 7 **I**n testamentis non est immorandum in formula verborum, vel superficie scripturæ, sed in substantia voluminis.

8 **I**dem